

Den boken har elysisk tröst
För alla känslofulla bröst,
Den boken kom med sol och vår,
Och sommar växte i dess spår;
Den är så luftig som en dröm,
Den är som månens skimmer öm.

Den gungar lätt för lindrig bris
Vår själ till ljufva paradiset,
Den för på sakta vaggad sjö
Till Diktens underbara ö.
Hvad mer behöfs att orda än:
Det är ju Creutz, som skrifvit den.

Den mormor hade smak som få —
Fast kanske var det vanligt *då* —;
Så kom och sätt dig ned, o kom,
Och låt oss läsa boken om
Och se hur lifvet blommar sällt
Som förr på »de Arkad'ska fält!»

